

Nr 425.

Av herrar **Cassel** och **Staxäng**, om ändrade bestämmelser för beskattning av villafastigheter.

Beträffande inkomstbeskattningen av villaägare — ägare av en- och tvåfamiljsfastigheter — genomfördes vid 1953 års riksdag den ändringen att inkomsten schablonmässigt skulle upptagas till tre procent av taxeringsvärdet, varefter avdrag endast skulle få ske för gäldränta och i förekommande fall tomt-rättsavgäld. För vår del betraktar vi denna ändring såsom principiellt icke motiverad. Härigenom infördes nämligen ett nytt inkomstbegrepp. Någon hänsyn till villaägarens verkliga skatteförmåga toges icke. Ägare av äldre villor blir relativt hårdare beskattade än ägare av nya villor. Likaså blir sådana villaägare, vilka på grund av bristande likviditet eller annan omständighet icke haft möjlighet att företaga reparationer i nödig omfattning, försatta i ett sämre läge än de som haft de ekonomiska resurserna för att försätta fastigheten i ett gott skick.

En synnerligen allvarlig anmärkning mot den fastställda ordningen för beskattning av villaägare är att den i genomsnitt innebär en icke obetydlig skatteskärpning. Detta framgår av utredningar, som företagits av 1950 års skattelagssakkunniga, liksom av dem departementschefen låtit företaga. Utredningarna visar också att skatteskärpningen i många fall blir högst väsentlig. I praktiken innebär detta en hyreshöjning för villaägarna vilken — sett mot bakgrunden av att det för hyresgäster i stort sett råder hyresstopp — icke kan betecknas som skälig. Från samhällets synpunkt borde man i stället söka uppmuntra egna-hemsägare, eftersom det sparande tillskapandet av ett eget hem innebär är i hög grad gagneligt för hela samhället. En sänkning av procenttalet för intäk- tens beräkning till åtminstone två är i hög grad motiverat.

Under återopande av vad vi sålunda anfört hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag till

Lag om ändring av 24 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 24 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) skall erhålla följande ändrade lydelse.

24 §.

2 mom. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastighet) eller två familjer jämte personliga tjänare (två-

familjsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, skall såsom intäkt av fastigheten upptagas ett belopp motsvarande för helt år räknat två procent av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret. Finnes ej — — — före taxeringsåret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1955, dock att äldre bestämmelser skola tillämpas i fråga om eftertaxering för år 1954 eller tidigare år.

Stockholm den 27 januari 1954.

Leif Cassel.

Ernst V. Staxäng.
